

พระราชบัญญัติ

เงินช่วยเหลือในภาวะคับขัน (ฉบับที่ 3)

พุทธศักราช 2486

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480

และ วันที่ 16 ธันวาคม พุทธศักราช 2484)

อรรถสิทธิ์พอลภา

วิรัตน์ พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ 18 มกราคม พุทธศักราช 2486

ฉบับที่ 10 ในรัชกาลปัจจุบัน

19 มกราคม 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 4

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินช่วยเหลือชาติในภาวะคับขัน พุทธศักราช 2485

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินช่วยเหลือชาติในภาวะคับขัน (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2486”

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติเงินช่วยเหลือชาติในภาวะคับขัน พุทธศักราช 2485 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 3 ให้บุคคลซึ่งต้องเสียเงินช่วยการประณมสักสาตามประมวลรัษฎากรจำนวน 2485 - 2486 และจำนวน 2486 - 2487 เสียเงินช่วยเหลือชาติในภาวะคับขันคนละ 1 บาทต่อปี และให้ชำระพร้อมกับเงินช่วยการประณมสักสาจำนวนปีนั้น ๆ”

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติเงินช่วยชาติในภาวะคับขัน พุทธศักราช 2485 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา 5 ให้บุคคลซึ่งตามผู้ต้องเสียภาษีเงินได้ซึ่งถึงคราวประเมินเรียกเก็บในปี 2486 และปี 2487 ตามประมาณการ เสียเงินช่วยชาติในภาวะคับขันเป็นจำนวนเท่ากับภาษีเงินได้ซึ่งต้องเสียในปีนั้น ๆ ”

มาตรา 5 ให้เพิ่มคำว่า “ และปี 2487 ” ต่อท้ายคำว่า “ ปี 2486 ” ในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเงินช่วยชาติในภาวะคับขัน พุทธศักราช 2485

มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติเงินช่วยชาติในภาวะคับขัน พุทธศักราช 2485 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา 7 เงินช่วยชาติในภาวะคับขันตามมาตรา 5 นั้น ให้ชำระและส่งพร้อม กับภาษีเงินได้ซึ่งถึงคราวประเมินเรียกเก็บในปี 2486 และปี 2487 ตามลำดับ ”

19 มกราคม 2486

ราชกิจจานุเบกษา

เล่ม 60 ตอนที่ 4

มาตรา 7 ให้ยกเลิกความใน มาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติ
เงินช่วยชาติในภาวะคับขัน พุทธศักราช 2485 และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา 9 ให้บุคคลธรรมดา บริษัท และหุ้นส่วนนิติบุคคล
ผู้ต้องเสียภาษีโรงค้าซึ่งถึงคราวประเมิน เรียกเก็บในปี 2486
และปี 2487 ตามประมวนรสดากร เสียเงินช่วยชาติในภาวะ
คับขันเป็นจำนวนกึ่งหนึ่งของภาษีโรงค้าซึ่งต้องเสียในปีนั้น ๆ
และให้ชำระพร้อมกับภาษีโรงค้าซึ่งถึงคราวประเมินเรียกเก็บ
ในปี 2486 และปี 2487 ตามลำดับ ”

มาตรา 8 ให้ยกเลิกความในมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติ
เงินช่วยชาติในภาวะคับขัน พุทธศักราช 2485 และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา 10 ให้บุคคลธรรมดา บริษัท และหุ้นส่วนนิติ
บุคคลผู้ประกอบกิจการ ค้าตามที่ระบุไว้ในพระราชกฤษฎีกา
กำหนดชนิดแห่งการค้าซึ่งออกตามความในประมวนรสดากร
มาตรา 78 ในสถานที่ร้านค้าซึ่งมีรายปีตั้งแต่ 60 บาทขึ้นไป
แต่ไม่ถึง 120 บาท เสียเงินช่วยชาติในภาวะคับขันในปี 2486

ตอนที่ 4 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 19 มกราคม 2486

และปี 2487 และให้ชำระเมื่อถึงคราวเรียกเก็บภาษีโรงค้า ซึ่งถึงคราวประเมินเรียกเก็บในปี 2486 และปี 2487 ตามลำดับในอัตราดังต่อไปนี้

(ก) ร้านค้าที่ผู้ประกอบการค้าไม่ได้อาศัยอยู่ร้อยละ 12 แห่งค่ารายปี

(ข) ร้านค้าเฉพาะร้านที่ผู้ประกอบการค้าอาศัยอยู่ ร้อยละ 9 แห่งค่ารายปี

มาตรา 9 ให้แก้คำว่า "หนึ่งปี" ในมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติเงินช่วยชาติในภาวะคับขัน พุทธศักราช 2485 เป็น "สองปี"

มาตรา 10 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติเงินช่วยชาติในภาวะคับขัน พ.ศ. 2485 ประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 24 หน้า 815 วันที่ 7 เมษายน
2485